

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 și a sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2013, declarat de către inculpații

Butucel Victor Grigore, născut la 01 decembrie 1958, originar din s. Scorțeni r-nul Telenești, domiciliat mun. Chișinău str. P. Zadnipru 10 ap. 88;

Butucel Zinaida Andrei, născută la 23 noiembrie 1961, originară din r-nul Călărași, domiciliată mun. Chișinău str. P. Zadnipru 10 ap. 88;

și

SRL „Mavarcon”, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la data de 19.12.2002, cu numărul și codul fiscal 1002600043668, sediul mun. Chișinău str. 31 August 1989, 62/B.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 31.01.2012 - 03.06.2013

2. instanța de apel: 05.07.2013 - 15.04.2014
29.12.2014-12.11.2015

3. instanța de recurs: 29.07.2014-25.11.2014

04.02.2016 - 29.03.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2013, au fost condamnați:

Butucel Victor Grigore - în baza art. 244 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție de conducere în calitate de antreprenor pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 251 Cod penal, la 2 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate;

- în baza art. 251 Cod penal, la 2 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 2 ani 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție de conducere în calitate de antreprenor pe un termen de 2 ani.

În baza art. 85 Cod penal, i-a fost adăugată la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 29 martie 2013, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, amendă în mărime de 500 unități convenționale, ținând cont și de prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție de conducere în calitate de antreprenor pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoarea lui Butucel V. pe termen de probă de 2 ani.

Butucel Zinaida Andrei - în baza art. 244 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție de contabil pe termen de 1 an;

- în baza art. 251 Cod penal, la 2 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 2 ani 2 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție de contabil pe un termen de 1 an.

În baza art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoarea pe termen de probă de 1 an.

S.R.L. „Mavarcon” - în baza art. 244 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, ceea ce constituie 40.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de comerț cu produse cerealiere pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 251 Cod penal, la amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, ceea ce constituie 40.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de comerț cu produse cerealiere pe un termen de 1 an;

- în baza art. 251 Cod penal, la amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, ceea ce constituie 40.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de comerț cu produse cerealiere pe un termen de 1 an.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu amendă în mărime de 2.300 unități convenționale, ceea ce constituie 46.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de comerț cu produse cerealiere pe un termen de 2 ani.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de către SRL „Agropiese-TGR Grup”, urmând ca asupra cuantumului pretențiilor înaintate să se expună instanța de judecată în ordine civilă.

2. Potrivit sentinței menționate, s-a constatat că Butucel V. activând în funcția de director al SRL „Mavarcon”, contrar obligațiilor asumate și fiind avertizat de prevederile art. 251 Cod penal, de răspunderea penală în caz de însușire, înstrăinare,

substituire sau tănuire a bunurilor sechestrate în baza procesului-verbal de sechestrul din 15 iulie 2011, întocmit de către executorul judecătoresc Șapa Ludmila, care i-au fost aduse la cunoștință telefonic directorului SRL „Mavarcon”, Butucel V., de către soția acestuia Butucel Zinaida, contabilă la SRL „Mavarcon”, a înstrăinat o parte din bunuri. Astfel, la 13 iulie 2011 prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile, cât și asupra recoltei anului 2011 a culturilor cerealiere de grâu, floarea soarelui, soia și rapiță, ce aparțin SRL „Mavarcon”, întru asigurarea datoriei contractuale față de SA „Fertilitate Chișinău” care la situația din 10 ianuarie 2012 constituia suma de 266.890,15 lei. În pofida acestui fapt, în perioada lunilor septembrie - octombrie 2011, recolta de floarea soarelui a fost înstrăinată către SRL „Rus Agro-Prim”, fiind recoltată de către angajații SRL „Eve Agro” fondatorii căreia, sânt fiicele lui Butucel Victor, iar contabil, soția lui - Butucel Zinaida. După aplicarea sechestrului, la 03 octombrie 2011, executorul judecătoresc Șapa Ludmila în prezența martorilor, efectuând controlul integrității bunurilor sechestrate a stabilit, că roadă de floarea soarelui cu masa totală de 55 t, răsădită pe lotul nr. 109 din s. Scorțeni, r-nul Telenești, a fost înstrăinată de către SRL „Mavarcon”, fiind transportată în adresa SRL „Rus Agro-Prim”, altă parte fiind depozitată la depozitul SRL „Mavarcon” din aceeași localitate, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare din 03 octombrie 2011.

Tot el, activând în funcție de director al SRL „Mavarcon”, contrar obligațiilor asumate și fiind avertizat de prevederile art. 251 Cod penal, de răspunderea penală în caz de însușire, înstrăinare, substituire sau tănuire a bunurilor sechestrate în baza proceselor-verbale de sechestrul din 11 februarie 2011 și 14 februarie 2011, întocmite de către executorul judecătoresc, Barbuța Adrian, care i-au fost aduse la cunoștință telefonic directorului SRL „Mavarcon”, Butucel Victor, ulterior expediate prin fax, iar procesul-verbal de sechestrul din 22 februarie 2011 fiindu-i adus la cunoștință sub semnătura personală, a înstrăinat o parte din bunuri. Astfel, au fost transmise spre păstrare în baza procesului-verbal de sechestrul – 5.000 kg de grâu, 40.000 kg de soia, 10.800 kg de orz, 1.700 kg de floarea soarelui, combina SK-5 anul producerii 1988, tractorul MTZ 80 anul producerii 1985, tractorul MTZ 80 anul producerii 1985, tractorul MTZ 80 anul producerii 1987, tractorul T-40 anul producerii 1981, tractorul T-16 anul producerii 1980. Sechestrul în cauză a fost aplicat prin încheierile Judecătoriei Economice de Circumscripție din 14 ianuarie 2011 și 10 februarie 2011, întru asigurarea datoriei contractuale față de ÎM „Agropiese-TGR Grup” SRL, care la situația din 02 ianuarie 2012 constituia suma de 2.843.187,67 lei. După aplicarea sechestrului, la 13 septembrie 2011, executorul judecătoresc, Barbuța Adrian, în prezența martorilor, efectuând controlul integrității bunurilor sechestrate, ce se aflau la păstrare în depozitul SRL „Mavarcon”, situat în s. Grinăuți, r-nul Ocnița, a stabilit că bunurile puse sub sechestrul în baza procesului-verbal din 11 februarie 2011 au fost înstrăinate de către SRL „Mavarcon”, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare din 13 septembrie 2011.

Tot el, activând în calitate de fondator și director al SRL „Mavarcon”, fiind persoană care a gestionat o organizație comercială, investit cu atribuții în vederea exercitării funcțiilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice în

cadrul unei organizații comerciale, urmărind scopul de eschivare de la achitarea impozitelor la bugetul public național, fiind împuternicit de a gestiona activitatea SRL „Mavarcon” și având dreptul la prima semnătură pentru toată perioada supusă controlului 01 ianuarie 2008-31 ianuarie 2011, acționând contrar prevederilor lit. a) alin. (1) art. 13, art. 39 și art. 44 a Legii Contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, în scopul eschivării de la achitarea impozitelor la bugetul național, acționând de comun acord cu contabilă întreprinderii, Butucel Zinaida, a inventat și pus în aplicare o schemă orientată spre diminuarea impozitelor pe perioada nominalizată, prin includerea în documentele contabile, fiscale și financiare a unor date vădit denaturate privind veniturile și prin tănuirea altor obiecte impozabile în sumă de 67.520 lei în următoarele circumstanțe: în perioada anilor 2008-2009 a declarat cheltuieli suportate, aferente reparației mijloacelor fixe proprii în sumă de 418.205 lei și a celor arendate în sumă de 154.414 lei, a atribuit la deduceri în anul 2008 valoarea mijlocului fix procurat în sumă de 14.372 lei, a micșorat suma uzurii permise la deducerea în scopuri fiscale pentru anul 2008 cu 84.657 lei și anul 2009 cu 150.541 lei, acțiuni care contravin legislației datorită faptului că plata de arendă a acestor mijloace este „0”. De asemenea, s-a prezentat în documentele contabile TVA aferentă livrărilor pentru luna decembrie 2010, micșorat cu 146.751 lei, fapt care a dus la majorarea TVA destinată trecerii în cont. Totodată, a fost diminuat impozitul funciar pentru anul 2009 cu 29.338 lei, inclusiv pentru s. Grinăuți, r-nul Ocnița cu 23.683 lei și s. Scorțeni, r-nul Telenești cu 565 lei și pentru anul 2010 cu 30.153 lei, inclusiv pentru s. Grinăuți, r-nul Ocnița cu 23.683 lei și s. Scorțeni, r-nul Telenești cu 6.470 lei. Tot, în cadrul controlului a fost stabilit că, în documentele contabile sunt incluse informații eronate referitor la impozitul pe venit reținut din salariu, fapt ce a condus la diminuarea acestuia pentru perioada supusă controlului, în mărime de 8.029 lei. În așa mod, de către directorul SRL „Mavarcon”, Butucel Victor, au fost încălcate prevederile art. 88 alin. (1), art. 92 alin. (3) Cod fiscal și art. 4 alin. (7) lit. a) și pct. 1 lit. a) Anexa nr. 1 a Legii de punere în aplicare a Titlului VI Cod fiscal, și anume diminuate impozite, fiindu-i cauzat statului prejudiciu în mărime de 67.520 lei. Totodată, Butucel V., fiindu-i încredințat spre păstrare bunurile sechestrate - grâul în cantitate de 5.000 kg, soia în cantitate de 40.000 kg, orzul în cantitate de 10.800 kg, floarea soarelui în cantitate de 1.700 kg în valoare totală de 139.100 lei și având obligațiunea să asigure integritatea lor, să nu le tănuiască și să nu le înstrăineze, contrar acestor obligațiuni, în perioada de timp 14 februarie 2011-13 septembrie 2011 a înstrăinat bunurile sechestrate.

Butucel Zinaida, activând în funcția de contabil-șef al SRL „Mavarcon”, contrar obligațiilor asumate și fiind avertizată de prevederile art. 251 Cod penal, de răspunderea penală în caz de însușire, înstrăinare, substituie sau tănuire a bunurilor sechestrate în baza procesului-verbal de sechestrul din 15 iulie 2011, întocmit de către executorul judecătoresc, Șapa Ludmila, care i-au fost aduse la cunoștință sub semnătură contabilă SRL „Mavarcon”, Butucel Zinaida, fiindu-i transmise spre păstrare, a înstrăinat o parte din bunuri. Astfel, la 13 iulie 2011 prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile, cât și asupra recoltei anului 2011 a culturilor cerealiere de grâu, floarea soarelui, soia și rapiță ce aparțin SRL „Mavarcon”, întru asigurarea datoriei

contractuale față de SA „Fertilitate Chișinău”, care la situația din 10 ianuarie 2012 constituia suma de 266.890,15 lei, însă în pofida faptelor menționate, în perioada lunilor septembrie 2011- octombrie 2011, recolta de floarea soarelui a fost înstrăinată către SRL „RusAgro-Prim”, fiind recoltată de către angajații SRL „Eve Agro”, contabilul căreia este tot Butucel Zinaida, iar fondatorii acesteia, sunt fiicele ei.

După aplicarea sechestrului, la 03 octombrie 2011, executorul judecătoresc, Șapa Ludmila, în prezența martorilor, efectuând controlul integrității bunurilor sechestrate a stabilit, că roadă de floarea soarelui cu masa totală de 55 t, răsădita pe lotul nr. 109 din s. Scorțeni, r-nul Telenești a fost înstrăinată de către SRL „Mavarcon”, fiind transportată în adresa SRL „RusAgro-Prim”, altă parte fiind depozitată la depozitul SRL „Mavarcon” din aceeași localitate, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare din 03 octombrie 2011.

Tot ea, activând în funcție de contabil-șef al SRL „Mavarcon”, fiind persoană cu funcție de răspundere din cadrul unei organizații comerciale, responsabilă conform lit. a) alin. (1) al art. 13, art. 39 și art. 44 a Legii Contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, și anume: de răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară, precum și de întocmirea, și prezentarea în termen a dărilor de seamă fiscale, și a rapoartelor financiare, și a celor anuale, de respectarea legislației fiscale, în perioada 01 ianuarie 2008-31 ianuarie 2011, având drepturi și obligațiuni în vederea exercitării funcției deținute, având scopul de eschivare de la achitarea impozitelor la bugetul public național, acționând de comun acord cu directorul întreprinderii, Butucel Victor, a pus în aplicare schema orientată spre diminuarea impozitelor pe perioada nominalizată prin tănuirea unor obiecte impozabile în sumă de 67.520 lei în următoarele circumstanțe: în rezultatul efectuării controlului fiscal a fost stabilit că aceasta, în perioada anilor 2008-2009, a declarat cheltuieli suportate aferente reparației mijloacelor fixe proprii în mărime de 418.205 lei și a celor arendate în sumă de 154.414 lei, a atribuit la deduceri în anul 2008 valoarea mijlocului fix procurat în sumă de 14.372 lei, a micșorat suma uzurii permise la deducerea în scopuri fiscale pentru anul 2008 cu 84.657 lei și anul 2009 cu 150.541 lei, acțiuni care contravin legislației datorită faptului că plata de arendă a acestor mijloace este „0”. De asemenea, de către agentul economic SRL „Mavarcon” au fost efectuate livrări de producție proprie la un preț mai jos decât cheltuielile pentru producerea lor, iar contabilul-șef, Butucel Zinaida, a prezentat în documentele contabile TVA aferentă livrărilor pentru luna decembrie 2010, micșorat – 146.751 lei, fapt care a dus la majorarea TVA destinată trecerii în cont. Totodată, de către contabilul-șef, Butucel Zinaida, a fost diminuat impozitul funciar pentru anul 2009 cu 29.338 lei, inclusiv pentru s. Grinăuți, r-nul Ocnița cu 23.683 lei și s. Scorțeni, r-nul Telenești cu 565 lei și pentru anul 2010 cu 30.153 lei, inclusiv pentru s. Grinăuți, r-nul Ocnița cu 23.683 lei și s. Scorțeni, r-nul Telenești cu 6.470 lei. Tot, în cadrul controlului a fost stabilit că contabilul-șef, Butucel Zinaida, a inclus în documentele contabile informații eronate în ceea ce privește impozitul pe venit reținut din salariu, fapt care a dus la diminuarea acestuia pentru perioada supusă controlului, în mărime de 8.029 lei. În așa mod, de către contabilul-șef al SRL „Mavarcon”, Butucel Zinaida, au fost încălcate prevederile art. 88 alin. (1), art. 92 alin. (3) Cod fiscal și art. 4 alin. (7) lit. a) și pct. 1 lit. a) Anexa nr. 1 a Legii de punere în

aplicare a Titlului VI Cod fiscal și anume diminuarea impozitelor, fiindu-i cauzat statului prejudiciul în mărime de 67.520 lei.

SRL „Mavarcon”, fiind persoană juridică, ce desfășoară activitate de întreprinzător și anume cultura cerealelor și comerțul acestora cu ridicata, prestarea serviciilor de transport pe teritoriul R. Moldova, fondatorul căruia este Butucel Victor, ultimul fiind director al acesteia, în baza procesului-verbal de sechestru din 15 iulie 2011 întocmit de către executorul judecătoresc, Șapa Ludmila, ce i-au fost aduse la cunoștință telefonic directorului SRL „Mavarcon” - Butucel Victor, de către contabilă, Butucel Zinaida, a înstrăinat o parte din bunuri. Astfel, la 13 iulie 2011 prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție a fost aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, cât și asupra recoltei anului 2011 a culturilor cerealiere de grâu, floarea soarelui, soia și rapiță ce aparțin SRL „Mavarcon”, întru asigurarea datoriei contractuale față de SA „Fertilitate-Chișinău”, care la situația din 10 ianuarie 2012 constituia suma de 266.890,15 lei. Însă, în pofida acestui fapt, în perioada lunilor septembrie - octombrie 2011, recolta de floarea soarelui a fost înstrăinată către SRL „RusAgro-Prim”, fiind recoltată de către angajații SRL „Eve Agro”, fondatorii căreia, s-a stabilit a fi fiicele lui Butucel Victor (conducător al SRL „Mavarcon”), iar contabil al SRL „Eve Agro” - Butucel Zinaida, care este concomitent și contabil la SRL „Mavarcon”. După aplicarea sechestrului, la 03 octombrie 2011, executorul judecătoresc, Șapa Ludmila, în prezența martorilor, efectuând controlul integrității bunurilor sechestrate a stabilit, că roada de floarea soarelui cu masa totală de 55 t, răsădită pe lotul nr. 109 din s. Scorțeni, r-ul Telenești, a fost înstrăinată de către SRL „Mavarcon”, fiind transportată în adresa SRL „RusAgro-Prim”, iar altă parte a roadei fiind depozitată la depozitul SRL „Mavarcon” din aceeași localitate, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare din 03 octombrie 2011. Astfel, SRL „Mavarcon” fiindu-i încredințat spre păstrare bunurile sechestrate și având obligațiunea să asigure integritatea lor, să nu le tăinuiască și să nu le înstrăineze, contrar acestor obligațiuni, în perioada de timp septembrie - octombrie 2011 a înstrăinat bunurile sechestrate.

Tot, SRL „Mavarcon” fiind persoană juridică, ce desfășoară activitate de întreprinzător și anume cultura cerealelor și comerțul acestora cu ridicata, prestarea serviciilor de transport pe teritoriul R. Moldova, fondatorul căruia este Butucel Victor, ultimul fiind director al acesteia, în perioada anilor 2008-2009, persoana juridică SRL „Mavarcon”, a declarat cheltuieli suportate, aferente reparației mijloacelor fixe proprii în sumă de 418.205 lei și a celor arendate în sumă de 154.414 lei, a atribuit la deduceri în anul 2008 valoarea mijlocului fix procurat în sumă de 14.372 lei, a micșorat suma uzurii permise la deducerea în scopuri fiscale pentru anul 2008 cu 84.657 lei și anul 2009 cu 150.541 lei, acțiuni ce contravin legislației datorită faptului că plata de arendă a acestor mijloace este „0”. De asemenea, agentul economic SRL „Mavarcon” a efectuat livrări de producție proprie la un preț mai jos decât cheltuielile pentru producerea lor, fiind prezentat în documentele contabile TVA aferentă livrărilor pentru luna decembrie 2010, micșorat cu 146.751 lei, fapt ce a dus la majorarea TVA destinată trecerii în cont. Totodată, a fost diminuat impozitul funciar pentru anul 2009 cu 29.338 lei, inclusiv pentru s. Grinăuți, r-nul Ocnița cu 23.683 lei și s. Scorțeni, r-nul

Telenești cu 565 lei și pentru anul 2010 cu 30.153 lei, inclusiv pentru s. Grinăuți, r-nul Ocnîța cu 23.683 lei și s. Scorțeni, r-nul Telenești cu 6.470 lei. La fel, în cadrul controlului a fost stabilit, că în documentele contabile sunt incluse informații eronate în ceea ce privește impozitul pe venit reținut din salariu, fapt ce a condus la diminuarea acestuia pentru perioada supusă controlului, în mărime de 8.029 lei. În așa mod, de către SRL „Mavarcon” au fost încălcate prevederile art. 88 alin. (1), art. 92 alin. (3) Cod fiscal și art. 4 alin. (7) lit. a) și pct. 1 lit. a) Anexa nr. 1 a Legii de punere în aplicare a Titlului VI Cod fiscal, și anume diminuate impozite, fiindu-i cauzat statului prejudiciu în mărime de 67.520 lei.

Tot, persoana juridică SRL „Mavarcon”, în baza proceselor-verbale de sechestrul din 11 februarie 2011 și din 14 februarie 2011 întocmite de către executorul judecătoresc, Barbuța Adrian, ce i-au fost aduse la cunoștință telefonic directorului SRL „Mavarcon”, Butucel Victor, ulterior expediate prin fax, iar procesul-verbal de sechestrul din 22 februarie 2011, fiindu-i adus la cunoștință sub semnătura personală directorului, a înstrăinat o parte din bunuri. Astfel, au fost transmise spre păstrare în baza procesului-verbal de sechestrul – 5.000 kg de grâu, 40.000 kg de soia, 10.800 kg de orz, 1.700 kg de floarea soarelui, combina SK-5 anul producerii 1988, tractorul MTZ 80 anul producerii 1985, tractorul MTZ 80 anul producerii 1985, tractorul MTZ 80 anul producerii 1987, tractorul T-40 anul producerii 1981, tractorul T-16 anul producerii 1980. Sechestrul în cauză a fost aplicat prin încheierile Judecătorei Economice de Circumscripție din 14 ianuarie 2011 și 10 februarie 2011, întru asigurarea datoriei contractuale SRL „Mavarcon” față de ÎM „Agropiese-TGR Grup” SRL, care la situația din 02 ianuarie 2012 constituia 2.843.187,67 lei. După aplicarea sechestrului, la 13 septembrie 2011, executorul judecătoresc, Barbuța Adrian, în prezența martorilor, efectuând controlul integrității bunurilor sechestrate, ce se aflau la păstrare în depozitul SRL „Mavarcon”, situat în s. Grinăuți, r-nul Ocnîța a stabilit, că bunurile puse sub sechestrul în baza procesului-verbal din 11 februarie 2011 au fost înstrăinate de către SRL „Mavarcon”, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare din 13 septembrie 2011. Prin urmare, SRL „Mavarcon” a comis evaziune fiscală prin includerea în documentele contabile, fiscale și financiare date vădit denaturate privind veniturile și a tănuit intenționat datele despre venitul real obținut în rezultatul tranzacțiilor efectuate, fapt ce a condus la neachitarea impozitelor în proporții mari. Totodată, SRL „Mavarcon”, fiindu-i încredințat spre păstrare bunurile sechestrate - grâu în cantitate de 5.000 kg, soia în cantitate de 40.000 kg, orezul în cantitate de 10.800 kg, floarea soarelui în cantitate de 1.700 kg în valoare totală de 139.100 lei și având obligațiunea să asigure integritatea lor, să nu le tănuiască și să nu le înstrăineze, contrar acestor obligațiuni, în perioada de timp 14 februarie 2011- 13 septembrie 2011, a înstrăinat bunurile sechestrate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpaților Butucel Victor, Butucel Zinaida și SRL „Mavarcon” a fost calificată *de drept* în baza art. 244 alin. (1) Cod penal și anume – *evaziunea fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor prin includerea în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile ori prin tănuirea altor obiecte impozabile, dacă suma impozitului care trebuia să fie plătit depășește 2500 unități*

convenționale, precum și în baza art. 251 Cod penal - însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tăinuirea bunurilor sechestrate sau confiscate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către inculpați, prin care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Butucel V. să fie achitat de comiterea infracțiunilor imputate; în privința lui Butucel Z. să fie încetat procesul penal pe capătul de învinuire în baza art. 244 alin. (1) Cod penal, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal să fie liberată de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională în temeiul art. 55 Cod penal; SRL „Mavarcon” să fie achitată de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal și pe capătul de învinuire în baza art. 251 Cod penal de a-i fi aplicată o amendă minimă.

În argumentarea apelului a fost invocat:

- în ceea ce privește capătul de acuzare de evaziune fiscală, în opinia acestora acuzarea nu a dovedit intenția directă a inculpaților la comiterea acestei infracțiuni, iar calcularea eronată a fost efectuată din motivul neclarității cifrelor indicate de Serviciul Relații Funciare și Cadastru Ocnița pe formularul FUNJ-2, respectiv inculpații urmează a fi achitați, deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii;

- referitor la condamnarea în baza art. 251 Cod penal, consideră că Rusu Teodor și Butucel Zinaida sunt persoane ce urmează a fi supuse răspunderii penale, ei fiind preîntâmpinați de răspundere penală pe art. 251 Cod penal, de către executorii judecătorești, iar inculpatul Butucel Victor nu este subiectul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, inclusiv pe ambele episoade. Totodată, inculpatul Butucel V., în temeiul hotărârii Judecătoriei Ocnița nr. 2-208/2011 din 26 mai 2011 avea tot dreptul legal de a înstrăina aceste bunuri, deoarece prin această hotărâre a fost ridicat sechestrul aplicat de executorul judecătoresc, Barbuța Adrian, prin procesele - verbale din 11 februarie 2011 și 14 februarie 2011, și pe această hotărâre era mențiunea „Hotărârea este irevocabilă” cu ștampila Judecătoriei Ocnița, ceea ce i-a permis lui Butucel V. de a dispune de aceste bunuri după bunul său plac;

- pe procesul-verbal de aplicare a sechestrului din 15 iulie 2011 este semnătura contabilului-șef al SRL „Mavarcon”, Butucel Zinaida, aceasta fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe art. 251 Cod penal, care și este subiectul comiterii infracțiunii și nici de cum Butucel Victor, deoarece însuși prevederile art. 251 Cod penal, prevăd „însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tăinuirea bunurilor, sechestrate sau confiscate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor”. În norma menționată supra este indicată sintagma „sau” și nu „și”, dar nu și unul și altul. Astfel trebuie respectată regula fixată la alin. (2) al art. 3 Cod penal, care interzice interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale;

- pedeapsa aplicată inculpatei, Butucel Z., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, este prea aspră, iar corectarea ei este posibilă fără a fi

trasă la răspundere penală, deoarece sânt incidente prevederile art. 55 Cod penal, ținând cont că pe acest episod a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv, pentru prima dată a comis o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, partea vătămată SA „Fertilitatea Chișinău” a declarat că prejudiciul a fost restituit și nu are careva pretenții față de inculpați;

- referitor la învinuirile aduse SRL „Mavarcon”, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, pe două episoade, vina o consideră demonstrată și solicită aplicarea unei pedepse minime, ținând cont de prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014, a fost admis apelul inculpaților, fiind casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care Butucel V. și Butucel Z. au fost condamnați în baza:

- art. 244 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de câte 1.500 unități convenționale, echivalentul a câte 30.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de antreprenoriat pe un termen de câte 2 ani;

- art. 251 Cod penal, la amendă în mărime de câte 1.000 unități convenționale, echivalentul a câte 20.000 lei.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial de pedepse le-a fost stabilită pedeapsă definitivă amendă în mărime de câte 1.600 unități convenționale, echivalentul a câte 32.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de antreprenoriat pe un termen de câte 2 ani.

Respectiv, SRL „Mavarcon” a fost condamnată în baza:

- art. 244 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, echivalentul a 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de comerț cu produse cerealiere;

- art. 251 Cod penal, la amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, echivalentul a 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de comerț cu produse cerealiere.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial de pedepse i-a fost stabilită pedeapsă definitivă, amendă în mărime de 1.500 unități convenționale, echivalentul a 30.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de comerț cu produse cerealiere.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procuror, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, deoarece apelul greșit a fost admis, fiind exclus fără careva motivare aplicarea în privința lui Butucel V. a prevederilor art. 85 Cod penal, iar SRL „Mavarcon”, i-a fost înrăutățită situația în propriul apel, fiindu-i stabilită pedeapsă complementară, fără termen.

5.2 Inculpații Butucel V. și SRL „Mavarcon”, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri,

prin care Butucel V. să fie achitat din motiv că faptele nu au fost săvârșite de el și excluderea din învinuirea SRL „Mavarcon” a episodului de acuzare în baza art. 251 Cod penal, în care figurează ÎM „Agropiese-TGR Grup” SRL.

În motivarea recursului a fost invocat faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelului, iar faptele imputate lui Butucel V. nu întrunesc elementele infracțiunii, fiind menționate argumente similare cu cele invocate în apel.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2014 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. În motivarea hotărârii sale instanța de recurs rezultând din materialele cauzei a conchis că instanța de apel incorect a aplicat pedepse inculpaților Butucel Z. și SRL „Mavarcon” și anume că inculpatei Butucel Z. în propriul apel i s-a înrăutățit situația fiindu-i numită pedeapsa complementară mai gravă, decât i-a fost numită de prima instanță, iar SRL „Mavarcon” pedeapsa complementară i-a fost aplicată fără indicarea termenului concret, ce evident este greșit și nu poate fi menținut. La fel, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel la calificarea acțiunilor inculpatului Butucel V. nu a motivat dacă a ținut cont de modificările introduse în art. 33, 84 alin. (1) Cod penal, prin Legile nr. 277 din 18 decembrie 2008 și nr. 270 din 07 noiembrie 2013, prin care art. 33 i s-a modificat cuprinsul, iar la art. 84 Cod penal textul „prevăzute de diferite articole ale Părții speciale ale prezentului cod” s-a exclus (Monitorul Oficial nr. 290/794 din 10 decembrie 2013).

Totodată, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apelul inculpaților, limitându-se numai asupra solicitării apelanților Butucel Z. și SRL „Mavarcon”, referitor la aplicarea pedepsei mai blânde pentru faptele culpabile recunoscute, iar în rest motivele invocate au fost ignorate.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpați și menținută sentința.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că prima instanță în mod corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpaților, iar cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea prevederilor procesual-penale.

Instanța de apel a menționat, cu toate că inculpații nu și-au recunoscut vina în cele incriminate lor, aceasta se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții civile SRL „Agropiese TGR Grup”, Bot A., reprezentantului părții civile SA „Fertilitate - Chișinău”, Goncariuc C., martorilor Vladco O., Șapa L., Barbuța A., Bumbu G., Țurcanu V., Parculov A., precum și materialele cauzei cum ar fi procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate de la SRL „Mavarcon” (f.d. 118), procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate de la executorul judecătorească Șapa L. (f.d. 128), procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate de la executorul judecătorească Barbuța A. (f.d. 26), actul de control fiscal cu anexe (f.d. 16-31).

La fel, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpaților corect au fost calificate în baza art. 241 alin. (1) și 251 Cod penal, iar argumentele invocate de inculpați au fost obiect de cercetare în prima instanță și nu și-au găsit confirmare în

instanța de apel. Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță a făcut o corectă individualizare pedepselor penale numite inculpaților, aplicându-i lui Butucel V. și Butucel Z. pedepse neprivative de libertate, iar față de persoana juridică SRL „Mavarcon” pedeapsa sub formă de amendă, precum și pedeapsă complementară - privarea de dreptul de a exercita activitatea de comerț cu produse cerealiere.

10. Hotărârile judecătorești sânt atacate cu recurs ordinar declarat de către inculpați, prin care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri prin care: Butucel V. să fie achitat de învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 244 alin. (1) și 251 Cod penal, pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate; Butucel Z. să fie achitată de învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele acestei infracțiuni, precum și să fie liberată de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, cu atragere la răspundere contravențională, în temeiul art. 55 Cod penal; SRL „Mavarcon” să fie achitată de învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele acestei infracțiuni, precum și să-i fie aplicată o amendă minimă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 251 Cod penal.

În susținerea poziției sale, recurenții invocă:

- prima instanță nu a luat în considerare motivele invocate de partea apărării, limitându-se la o singură frază: *„Instanța apreciază critic declarațiile inculpatului... și le califică drept o modalitate aleasă de către aceasta de a se eschiva de la răspundere penală pentru faptele incriminate”* repetând această expresie pentru fiecare inculpat;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ignorând și indicațiile din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2014;

- în hotărârea sa, instanța de apel s-a expus asupra celor invocate în apel limitându-se la o singură frază indicată în pct. 20 al deciziei, rămânând fără aprecieri și concluzii argumentele invocate în apel ce se referă la: existența hotărârii irevocabile și executabile a Judecătoriei Ocnița despre ridicarea sechestrului, ce confirmă nevinovăția lui Butucel V. la învinuirea, precum că a înstrăinat bunurile sechestrate; lipsa probelor suficiente, ce ar demonstra intenția directă – latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal; referitor la episodul privind învinuirea lui Butucel V. în baza art. 251 Cod penal, unde figurează SA „Fertilitate-Chișinău”; asupra declarațiilor martorului executor judecătoresc – Șapa L., care a confirmat că sechestrul a fost aplicat în prezența lui Butucel Z., care a și semnat că a fost avertizată pentru răspundere penală și nu de Butucel V., care a fost condamnat ilicit pentru același fapt;

- judecarea superficială a apelului, rezultă și din faptul că procurorul participant în ordine de apel a solicitat admiterea apelului declarat, invocând că urmează a fi exclusă dubla condamnare în baza art. 251 Cod penal, însă și propunerea procurorului a fost lăsată fără cercetare;

- atât de prima instanță, cât și de către instanța de apel nu s-a ținut cont de prevederile normelor procesual-penale, fundamentându-și concluziile de condamnare doar în baza rechizitoriului, fără a fi apreciate invocările inculpaților, ignorând

argumentele apărării și principiul prezumției nevinovăției, precum și circumstanțele ce dovedesc nevinovăția inculpaților.

În drept, recurenții își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerând că acesta urmează a fi respins, deoarece argumentele invocate au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în fond și în ordine de apel, asupra cărora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile sale. Totodată probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare și din care rezultă vinovăția inculpaților, iar temeiurile invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare.

12. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit alin. (1) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sânt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

Revenind la textul recursului ordinar declarat de către inculpați se constată că recurenții invocă temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, evidențiind faptul că prin decizia instanței de apel nu s-a dat răspuns la argumentele specificate de către inculpați în apelul lor, ignorând și indicațiile instanței de recurs la rejudecarea cauzei în ordine de apel.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la motivele esențiale invocate de inculpați în ordine de apel.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărârii judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate de apelanți în prezenta speță, unde au fost puse pentru discuție în instanța de apel, inclusiv câteva argumente principale cum ar fi:

- lipsa probelor suficiente, ce ar demonstra intenția directă a inculpaților – latura subiectivă la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, în

contextul neclarității cifrelor indicate în calculul Serviciului Relații Funciare și Cadastru Ocnița pe formularul FUNJ-2, adică nu a fost stabilit motivul săvârșirii infracțiunii date, fiind constatat doar prejudiciul cauzat, lipsind astfel elementele infracțiunii imputate;

- dacă este inculpatul Butucel Victor subiect al infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, în pofida faptului că în unul din cele 2 episoade a fost preîntâmpinată de răspundere penală contabilul SRL „Mavarcon”, Butucel Zinaida, iar în alt episod directorul adjunct – Rusu Teodor, totodată menționându-se și prezența unei hotărâri judecătorești irevocabile de ridicare a sechestrului aplicat de executorul judecătoresc, Barbuța A., în urma căreia inculpatul Butucel V. a dispus de bunurile, ce nu erau deja sub sechestru;

- posibilitatea aplicării prevederilor art. 55 Cod penal, la stabilirea pedepsei în privința inculpatei Butucel Z., pentru infracțiunea comisă și recunoscută, precum și aplicarea sancțiunii sub formă de amendă minimală SRL „Mavarcon”, argumentele date fiind menționate și în pct. 3 și 10 al prezentei decizii.

În opinia Colegiului penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra căror instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea inculpaților, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Așa cum se observă din partea descriptivă a deciziei atacate, în pct. 3 au fost indicate motivele expuse mai sus, ulterior fiind redat conținutul declarațiilor inculpaților făcute în instanța de apel, reprezentanților părților civile și a martorilor date în cadrul primei instanțe, fiind menționate și probele scrise ce au fost verificate în instanța de apel, considerând în cele din urmă că vina inculpaților în cele incriminate este confirmată, însă instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra motivelor esențiale menționate mai sus, fără o fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea unei fraze generale în pct. 20 al deciziei și anume: *„În general, argumentele aduse de către inculpați în apelul declarat au fost obiectul cercetării în instanța de fond și nu și-au găsit confirmarea în instanța de apel, sentința fiind una legală motivată și întemeiată.”*

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. Însă, analizând partea motivată și a sentinței, în prezenta cauză, Colegiul penal lărgit constată, că hotărârea primei instanțe, nu conține răspunsuri argumentate la criticile de bază invocate în apel, respectiv instanța de apel prin efectul devolutiv al căii de atac urma să dea o apreciere mai amplă aspectelor de fapt și de drept, prin prisma motivelor principale invocate în apel, ceea ce însă nu a fost efectuat în prezenta speță de către instanța de al doilea grad de jurisdicție.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces

echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85*).

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra motivelor decisive invocate de apelanți și nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanțe, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărâri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizia sa instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelanți și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs (*pct. 14.7 introdus prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 10 din 24.12.2010*).

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către inculpați, care în opinia lor au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârii contestate, este faptul ignorării indicațiilor stipulate de instanța ierarhic superioară, de către instanța de apel. Astfel, Colegiul atestă că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate, în prezenta speță, fiind casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. La adoptarea soluției sale Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a indicat explicit că: *„La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală...., să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri de apelanți și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată ”*.

Analizând textul deciziei instanței de apel, Colegiul atestă faptul ignorării totale a prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, unde este stipulat că *pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”*.

Reieșind din faptul neschimbării situației faptice la momentul rejudecării cauzei, instanța de apel a neglijat totalmente indicațiile specificate de către instanța de recurs,

repetând erorile efectuate de către instanța de apel la judecarea cauzei anterior în ordine de apel.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă **obligatoriu** de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel și recurs, nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunilor imputate pentru fiecare inculpat la fiecare episod, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, inclusiv în partea individualizării și stabilirii pedepsei, în caz de adoptare sau menținere a unei soluții de condamnare, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

13. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpați, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Butucel Victor Grigori, Butucel Zinaida Andrei și SRL „Mavarcon”** cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 19 aprilie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion